

1. Οι βουλευτικές εκλογές της 7ης Ιουλίου αποτέλεσαν την ολοκλήρωση της πολιτικής φάσης των πολλαπλών εκλογικών αναμετρήσεων από τον περασμένο Μάιο, **η οποία διαμόρφωσε έναν βαθύτερα αντιλαϊκό πολιτικό συσχετισμό δυνάμεων**. Το αποτέλεσμα των βουλευτικών

εκλογών σηματοδοτεί το πέρας σε μια νέα πολιτική περίοδο, με το κλείσιμο του κύκλου των κοινωνικών και πολιτικών αναταραχών των τελευταίων χρόνων και μια συντηρητική πολιτική στροφή. Το αστικό πολιτικό σύστημα κατάφερε και έκανε ένα σημαντικό βήμα για την σταθεροποίησή του, με την ανάδειξη ενός νέου δικομματισμού (ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ με 71%), το 80% που καταλαμβάνουν τα 3 κόμματα των μνημονίων ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ και ΚΙΝΑΛ και την συμπίεση των δυνάμεων της Αριστεράς, αλλά και άλλων μικρότερων κομμάτων.

Ωστόσο, αυτή η πολιτική σταθεροποίηση δεν αντιστοιχεί και σε μια κοινωνική σταθερότητα. Οι πληγές της κρίσης του καπιταλισμού παραμένουν ανοιχτές στο σώμα της εργατικής τάξης, της νεολαίας και των λαϊκών στρωμάτων, με τις υποσχέσεις και το σχέδιο της ΝΔ για «ανάπτυξη» να προδιαγράφει χαμηλούς μισθούς, ξεχειλωμένα ωράρια, μειωμένες συντάξεις και χτύπημα των δημοκρατικών δικαιωμάτων και των λαϊκών ελευθεριών. **Η κυβέρνηση Μητσοτάκη μπορεί να έχει αυτοδυναμία στη βουλή, δεν έχει όμως στην κοινωνία και θα αντιμετωπίσει -νωρίτερα από ότι πιστεύει - τις λαϊκές αντιδράσεις στην πολιτική της.**

2. Βασική αιτία για τη διαμόρφωση αυτού του νέου συντηρητικού πολιτικού σκηνικού είναι **η κατάληξη του εγχειρήματος του ΣΥΡΙΖΑ**, που ευτέλισε την έννοια της αριστεράς στις λαϊκές συνειδήσεις, ο οποίος στην πράξη **επανάφερε τη ΝΔ** σε ρόλο πρώτου βιολιού στην αστική πολιτική ορχήστρα, νομιμοποιώντας την στις συνειδήσεις χιλιάδων ανθρώπων μέσα από την πολιτική του «δεν υπάρχει εναλλακτική» στον ευρωμονόδρομο των αιματηρών πλεονασμάτων, της λιτότητας, των ιδιωτικοποιήσεων, της καπιταλιστικής κερδοφορίας, της βαθύτερης πρόσδεσης με τον Αμερικάνικο παράγοντα και την ΕΕ. Εντός του πλαισίου αυτού, ο ΣΥΡΙΖΑ άσκησε πολιτική «πτωχοκομείου», πετυχαίνοντας να συγκρατήσει εκλογικά σημαντικά τμήματα φτωχών λαϊκών στρωμάτων (αξιοποιώντας και την αντίθεση στη ΝΔ και τον Κ. Μητσοτάκη). **Η ενσωμάτωση του ριζοσπαστικού αριστερόστροφου ρεύματος του 2010-15 στην κυβερνητική διαχείριση του ΣΥΡΙΖΑ και από εκεί στην απογοήτευση του ΤΙΝΑ και στην υποχώρηση του μαζικού κινήματος οδήγησε με τη σειρά του στη λογική του μικρότερου κακού που πάντα φέρνει το μεγαλύτερο.**

Έτσι, τώρα το κεφάλαιο με το Μητσοτάκη στο τιμόνι θα επιχειρήσει κλιμάκωση της αντεργατικής και αντιλαϊκής επίθεσης σε όλους τους τομείς της κοινωνικής και πολιτικής ζωής, έχοντας εξασφαλίσει την «υπεύθυνη» και συστημική αντιπολίτευση από την πλευρά

του ΣΥΡΙΖΑ που ήδη προβάρει κουστούμια της «νέας» δημοκρατικής προοδευτικής παράταξης.

3. Η μεγάλη πτώση των νεοναζί της Χρυσής Αυγής και η μη είσοδος στη βουλή αποτελεί θετικό γεγονός. Σε αυτό συνέτεινε η διαρκής παρέμβαση του αντιφασιστικού κινήματος, αλλά και η αλλαγή προτεραιοτήτων κύκλων του συστήματος που προέκριναν την αυτοδυναμία της ΝΔ με εθνικιστική ατζέντα (βλ. μακεδονικό) και υιοθέτηση σημαντικών πλευρών των ακροδεξιών θέσεων, καθώς και η ανάδειξη του κόμματος Βελόπουλου (με ακροδεξιές, χουντικές και έντονα ρατσιστικές θέσεις), το οποίο μπορεί να λειτουργήσει πιο αποτελεσματικά υπέρ του συστήματος στη νέα φάση. Το εργατικό λαϊκό και αντιφασιστικό κίνημα θα συνεχίσει τους αγώνες του για να μπουν στη φυλακή οι φασίστες και την οριστική εξαφάνιση της Χ.Α. από τον πολιτικό χάρτη, αλλά και για το κτύπημα και την ήττα των κάθε λογής ακροδεξιών, ρατσιστικών και νεοφασιστικών πολιτικών και δυνάμεων.

4. Το **ΜΕΡΑ25** κατάφερε να μπει στη βουλή, εκφράζοντας μια τάση διαμαρτυρίας για τη σημερινή κατάσταση και θολής αναζήτησης διεξόδου. Πατώντας πάνω σε νέες αυταπάτες το συστημικό φιλόΕΕ και τεχνοκρατικό κόμμα του Βαρουφάκη, το οποίο σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί δύναμη της Αριστεράς, δεν μπορεί να εκφράσει τις ανάγκες και τα δικαιώματα των εργαζομένων, καθώς θέλει να στηρίξει την «υγιή επιχειρηματικότητα» και τη συνεργασία (sic) των εργοδοτών και των εργαζομένων, δηλαδή μια «μοντέρνα» εκδοχή της ταξικής ειρήνης και συνεργασίας. Το ΜΕΡΑ25 θα δοκιμαστεί στις νέες συνθήκες, όπου θα πρέπει να πάρει συγκεκριμένες θέσεις στην πολιτική και ταξική αντιπαράθεση.

5. Το χτεσινό αποτέλεσμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι αρνητικό, όπως και το πρόσφατο αποτέλεσμα του Μαΐου. Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** έχασε το 1/3 των ψήφων της στις ευρωεκλογές, αδυνατώντας να εκφράσει μια διαφορετική ποιότητα παρέμβασης για την αντικαπιταλιστική αριστερά και συνολικά για την αριστερά. Κυρίως οι προγραμματικές και πολιτικές της ανεπάρκειες, η περιορισμένη κοινωνική της σύνθεση και βέβαια οι αντιφατικές επιλογές δυνάμεων της που δημιούργησαν σύγχυση για τη φυσιογνωμία και το πολιτικό της προσανατολισμό, αποτέλεσαν τα βασικά στοιχεία τα οποία στο έδαφος της υποχώρησης του μαζικού κινήματος και συνολικά του ριζοσπαστικού ρεύματος που γέννησαν οι μεγάλοι αγώνες της περιόδου 2010-15, την οδήγησαν σε αυτά τα φτωχά εκλογικά αποτελέσματα. Επιπλέον, ως ΝΑΡ και ΑΝΤΑΡΣΥΑ οφείλουμε να αναμετρηθούμε ανοικτά και τολμηρά με το ερώτημα γιατί ο κόσμος του κινήματος και της αριστεράς που στηρίζει και αγωνίζεται με την αντικαπιταλιστική αριστερά στο κίνημα, στα μέτωπα πάλης, στις αρχαιρεσίες των σωματείων, στις δημοτικές/περιφερειακές εκλογές, δεν μας αναγνωρίζει ως αυτοτελή πολιτική δύναμη ικανή να εκφράσει τα συμφέροντά του συνολικά απέναντι στο κεφάλαιο, το

κράτος και τις κυβερνήσεις του. Γιατί παραμένει ακόμα ισχυρή μια λογική που βλέπει την αντικαπιταλιστική αριστερά ως συμπληρωματική δύναμη των ρεφορμιστικών και διαχειριστικών δυνάμεων, ακόμα και με τον αστικοποιημένο ΣΥΡΙΖΑ.

6. Το **ΚΚΕ** παραμένει καθηλωμένο στα επίπεδα των ευρωεκλογών, ενώ σημειώνει μικρή πτώση από τις βουλευτικές του 2015. Το πιο σημαντικό όμως είναι ότι παγιώνεται η μεγάλη πτώση των ποσοστών του ΚΚΕ στα χρόνια της κρίσης. Μπορεί να φαίνεται σαν η μόνη υπαρκτή αριστερά με πολιτικούς και κοινοβουλευτικούς όρους, ωστόσο δεν εμπνέει για «κάτι παραπάνω», πολύ περισσότερο για την αναγκαία προγραμματική, κινηματική και συνολική ανασυγκρότηση της αριστεράς. Η **ΛΑΕ** πέφτει ακόμη περισσότερο, χάνοντας το μισό των ψήφων της στις 26 Μάη. Η τυπική αλλαγή ηγεσίας χωρίς αλλαγή φυσιογνωμίας και πολιτικής την οδήγησε σε αυτό το αποτέλεσμα. Άλλες οργανώσεις και κόμματα της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς είχαν καθηλωτικά εκλογικά αποτελέσματα. Συνολικά ο χώρος της αριστεράς συμπίεστηκε και λεηλατήθηκε (και αυτή τη φορά) από τα εκβιαστικά διλλήματα και τη θεωρία της χαμένης ψήφου που έθεσε ο δεξιός και κυβερνητικός ΣΥΡΙΖΑ, αδυνατώντας να πετύχει μια αντίρροπη κίνηση. Οπωσδήποτε για τα αποτελέσματα συνολικά της αριστεράς, η υποχώρηση του μαζικού κινήματος (παρά ορισμένες σημαντικές έως και ηρωικές μάχες του) έπαιξε σοβαρό ρόλο και στα εκλογικά αποτελέσματα. Είναι φανερό όμως πως αναδεικνύονται κρίσιμα ελλείμματα, στο στρατηγικό, πολιτικό, κοινωνικό-ταξικό και οργανωτικό πεδίο, από τα οποία κανείς δεν μπορεί να «δραπετεύσει» χωρίς ουσιαστική συζήτηση, αυτοκριτική επανεξέταση και μάχιμη ανασυγκρότηση. Κι αυτό αφορά και το ΝΑΡ και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

7. **Μπροστά στην νέα περίοδο που μπαίνουμε**, το μετωπικό εγχείρημα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς τίθεται εκ των πραγμάτων μπροστά στην ευθύνη τολμηρών αποφάσεων και τομών σε κατεύθυνση αντικαπιταλιστικού πόλου, με ισχυρή πολιτική συμφωνία και βαθύτερη δημοκρατική συγκρότηση. **Η αναγκαιότητα για μια ριζική, συνεκτική και συνολική ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής και σύγχρονα κομμουνιστικής αριστεράς είναι αναγκαία και επιτακτική.** Έχοντας ως αφετηρίες της τις μέχρι τώρα κατακτήσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αλλά και ταυτόχρονα τη γνώση ότι αυτές δεν επαρκούν, ότι χρειάζονται βαθύτερες τομές σε όλα τα επίπεδα. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ το επόμενο διάστημα οφείλει να οργανώσει τον αναγκαίο διάλογο για τα ζητήματα αυτά, τόσο στο εσωτερικό της, όσο και με όλο το μάχιμο δυναμικό του κινήματος και της αντικαπιταλιστικής και ανατρεπτικής αριστεράς. Το **ΝΑΡ** για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση θα συμβάλλει και με δικές του πρωτοβουλίες σε αυτή τη κατεύθυνση, ιδιαίτερα στην πλευρά του διαλόγου και της συσπείρωσης των αγωνιστών που εμπνέονται από την **πορεία προς ένα σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα.**

8. Χαιρετίζουμε τους 23.200 αγωνιστές και αγωνίστριες που σε δύσκολες πολιτικές και κινηματικές συνθήκες επέλεξαν να στηρίξουν τα ψηφοδέλτια της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Χαιρετίζουμε τα χιλιάδες μέλη και φίλους της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, τους εργαζόμενους, τους νέους αλλά και τους μεγαλύτερους, τους άνεργους και τις γυναίκες που έδωσαν με αυταπάρνηση τις περίπλοκες και δύσκολες τέσσερις εκλογικές μάχες και που αντιπάλεψαν τις προσπάθειες να ηττηθεί στρατηγικά η εργατική πολιτική και η επαναστατική και κομμουνιστική Αριστερά, μπροστά στο νέο κύκλο ταξικής πάλης. Ο αγώνας τους, ακόμα κι αν έφερε περιορισμένα αποτελέσματα, έχει ρίξει σπόρο μιας νέας νικηφόρας αντεπίθεσης.

9. Σήμερα επείγει η οργάνωση της μαχητικής εργατικής και λαϊκής αντιπολίτευσης απέναντι στη κλιμάκωση της επίθεσης από την κυβέρνηση της ΝΔ και συνολικά των συστημικών δυνάμεων. Το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, η ν.Κ.Α. και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα βρεθούν στην πρώτη γραμμή της μάχης για την ανασυγκρότηση του μαζικού κινήματος και των φορέων του. Για τους αναγκαίους αγώνες της επόμενης ημέρας, οι οποίοι μπορούν να είναι αποτελεσματικοί και νικηφόροι στο βαθμό που περνούν στα χέρια των ίδιων των αγωνιζόμενων και όχι του αστικοποιημένου, κυβερνητικού συνδικαλισμού τύπου ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ και «σπάνε» τα πολιτικά όρια που θα επιχειρήσει να βάλει στο μαζικό κίνημα η «αντιπολίτευση» του ΣΥΡΙΖΑ. Μιλάμε για αγώνες νικηφόρους που θα υπερβαίνουν τη λογική των αγώνων διαμαρτυρίας «για να βγουν συμπεράσματα», όπως προωθεί το ΚΚΕ.
Το ΝΑΡ για τη Κομμουνιστική Απελευθέρωση απευθύνει προσκλητήριο προς όλες τις ταξικές και μαχητικές δυνάμεις, τους αγωνιστές και αγωνίστριες του κινήματος για να δουλέψουμε μαζί για την ταξική και πολιτική ανασυγκρότησή του.

10. Το επόμενο διάστημα θα συνεδριάσει η Πολιτική Επιτροπή της οργάνωσης, η οποία θα συζητήσει σε βάθος συμπεράσματα και κατευθύνσεις, με βάση τα οποία θα οργανωθεί ένας ευρύτερος διάλογος των δυνάμεων της κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

**Το γραφείο της Π.Ε.
8 Ιούλη 2019**